

ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΤΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΘΕΝΤΩΝ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΕΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΕΤΡΙΚΟΥ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Τοῦ Δρος Ἀλέξη Λαζαρίδη,

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σὲ ἓνα γραμμικὸ οἰκονομετρικὸ ὑπόδειγμα, ἐφόσον πληροῦνται ὀρισμένες ὑποθέσεις, τότε οἱ συντελεστὲς τοῦ ὑποδείγματος ποὺ ἔχουν ἐκτιμηθεῖ εἶναι ἄριστοι, γραμμικοί, ἀμερόληπτοι (BLU) ἐκτιμητὲς τῶν θεωρητικῶν συντελεστῶν.

Ὅλες σχεδὸν οἱ κλασσικὲς μέθοδοι ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀπόδειξη αὐτῶν ποὺ προαναφέρθηκαν ἔχουν πεπερασμένες δυνατότητες. Μὲ ἄλλους λόγους, ἂν ὑποθεθεῖ ὅτι οἱ ἐκτιμηθέντες συντελεστὲς ἀποτελοῦν τὰ στοιχεῖα τοῦ διανύσματος \mathbf{b} , τότε μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κλασσικῶν μεθόδων εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι οἱ συντελεστὲς ἔχουν τὶς ἐπιθυμητὲς ιδιότητες, μόνο ἂν θεωρηθεῖ τὸ κάθε στοιχεῖο τοῦ διανύσματος \mathbf{b} ξεχωριστά (βλέπε π.χ. Theil, 1971, σελίδα 104, Johnston, 1972, σελίδα 22). Αὐξανόμενης συνεπῶς τῆς διαστάσεως τοῦ διανύσματος \mathbf{b} ἡ ἐφαρμογὴ τῶν κλασσικῶν μεθόδων γίνεται προβληματικὴ.

Στὴν παρούσα ἐργασία, ἀναλύεται ἓνας σύγχρονος καὶ ἄμεσος τρόπος βάσει τοῦ ὁποίου ἀποδεικνύεται ὅτι — ἐφόσον πληροῦνται ὀρισμένες ὑποθέσεις — ὄλο το διάνυσμα \mathbf{b} , δηλαδὴ ταυτόχρονα ὄλοι οἱ συντελεστὲς, εἶναι BLU ἐκτιμητὲς τῶν θεωρητικῶν συντελεστῶν.

I. Βασικὲς μέθοδοι ἐκτιμῆσεως

Δίδεται τὸ γραμμικὸ ὑπόδειγμα

$$Y = X \mathbf{b} + \mathbf{u}$$

ὅπου \mathbf{Y} , $\mathbf{u} \in E^m$, $\mathbf{b} \in E^n$ ($m > n$)

Ἡ πραγματικὴ μήτρα X , ποὺ ὑποτίθεται ὅτι δὲν εἶναι στοχαστικὴ, ὀρίζεται στὸ $E^m \times E^n$.

Ἐπιτίθεται ἐπίσης ὅτι

$$E(\mathbf{u}) = \mathbf{0}$$

$$E(\mathbf{u}\mathbf{u}') = \sigma^2 \mathbf{I} = \mathbf{R}$$

(3)

[ό τόνος υποδηλώνει αναστροφή (transposition)]

Με τή μέθοδο τών ελαχίστων τετραγώνων ό έκτιμητής \mathbf{b} τοῦ διανύσματος \mathbf{b} υπολογίζεται ἄν ελαχιστοποιηθεῖ ἡ συνάρτηση

$$J = \|\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b}\|^2 \\ = \mathbf{Y}'\mathbf{Y} - 2\mathbf{b}'\mathbf{X}'\mathbf{Y} + \mathbf{b}'\mathbf{X}'\mathbf{X}\mathbf{b} \quad (4)$$

Με τήν προϋπόθεση ότι ἡ (4) εἶναι τελείως κοίλη (strict convex) τότε ἡ ελαχιστοποίησή της, ὡς πρός \mathbf{b} , μᾶς δίνει

$$\mathbf{b} = (\mathbf{X}'\mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}'\mathbf{Y}$$

Σημειώνεται ότι ἡ (4) εἶναι τελείως κοίλη ἄν καί μόνο ἄν ἡ λεγόμενη Hessian μήτρα τῆς συνάρτησης αὐτή εἶναι θετικά ὀρισμένη. Εὐκόλα ἀποδεικνύεται ότι ἡ Hessian μήτρα τῆς (4) εἶναι ἡ $2\mathbf{X}'\mathbf{X}$. Δεδομένου ότι τὸ 2 εἶναι ἀκέραιος θετικός θά πρέπει ἡ μήτρα $\mathbf{X}'\mathbf{X}$ νά εἶναι θετικά ὀρισμένη, πού συνεπάγεται ότι ἡ μήτρα αὐτή δέν θά πρέπει νά εἶναι ἰδιάζουσα (singular).

Με τή μέθοδο τῆς μέγιστης πιθανότητας τὸ διάστημα \mathbf{b} υπολογίζεται ἄν μεγιστοποιηθεῖ ἡ συνάρτηση πιθανότητας (likelihood function)

$$L = \text{σταθερά} \cdot |\mathbf{R}|^{-1/2} \cdot \exp(-1/2 \mathbf{E}) \\ \text{ὅπου } \mathbf{E} = \|\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b}\|_{\mathbf{R}}^2 \quad (5)$$

Ὁ συμβολισμός $\exp(\mathbf{a})$ σημαίνει $e^{\mathbf{a}}$

Ἡ L μεγιστοποιεῖται ἄν ελαχιστοποιηθεῖ ἡ (5). Με τίς προηγούμενες ὑποθέσεις σχετικά μέ τή μήτρα $\mathbf{X}'\mathbf{X}$, τὸ διάνυσμα \mathbf{b} πού ελαχιστοποιεῖ τήν παραπάνω συνάρτηση δίδεται ἀπό τή σχέση

$$\mathbf{b} = (\mathbf{X}'\mathbf{R}^{-1}\mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}'\mathbf{R}^{-1}\mathbf{Y} \quad (6)$$

Δεδομένης τῆς σχ. (3), ἡ (6) γράφεται

$$\mathbf{b} = \frac{\sigma^2}{\sigma^2} (\mathbf{X}'\mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}'\mathbf{Y} \\ = (\mathbf{X}'\mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}'\mathbf{Y}$$

Συνεπῶς, μέ βάση τίς ὑποθέσεις πού ἀναφέρθηκαν στήν ἀρχή καί οἱ δύο μέθοδοι δίνουν τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα.

Ἀναφορικά μέ τήν Bayesian μέθοδο, ἡ ἀνάπτυξη τῆς ὁποίας ἀποφεύγεται συστηματικά στήν ἑλληνική βιβλιογραφία, ἔχουμε νά παρατηρήσουμε τὰ ἑξῆς:

Κατ' ἀρχάς θά πρέπει νά τονισθεῖ ότι σέ ἀντίθεση μέ τίς κλασσικές μεθόδους ὅπου θεωρεῖται ἡ κατανομή τοῦ διανύσματος τών ἐκτιμητῶν \mathbf{b} σέ σχέση μέ τὸ θεωρητικό διάνυσμα \mathbf{b} , στήν Bayesian μέθοδο ὑποτίθεται ὡς δεδομένη ἡ κατανομή τοῦ θεωρητικοῦ διανύσματος \mathbf{b} .

Πέρα από τις υπόθεσεις που αποδίδονται με τις σχέσεις (2) και (3), υποτίθεται επί πλέον ότι οι διαταρακτικοί όροι ακολουθούν την κανονική κατανομή. Σημειώνεται ότι η τελευταία αυτή υπόθεση θα πρέπει να γίνει και στην περίπτωση έκτιμησης των συντελεστών με τη μέθοδο της μέγιστης πιθανότητας.

Από την υπόθεση της κανονικής κατανομής των διαταρακτικών όρων εξυπακούεται ότι η συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας (probability density function) του διανύσματος \mathbf{b} (που συμβολίζεται με $f(\mathbf{b})$) ακολουθεί επίσης την κανονική κατανομή και ορίζεται από τη σχέση

$$f(\mathbf{b}) = \text{σταθερά} \cdot \exp(-1/2 \|\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}\|_{\Sigma_0}^{-1})$$

όπου $\bar{\mathbf{b}}$ παριστάνει την προσδοκώμενη τιμή του \mathbf{b} και Σ_0 τη μήτρα διακυμάνσεων – συνδιακυμάνσεών του.

Όπως προαναφέρθηκε η συνάρτηση $f(\mathbf{b})$ μās είναι γνωστή από προηγούμενες πληροφορίες (για το λόγο αυτό ονομάζεται και prior density function), πριν μās δοθούν οι νέες παρατηρήσεις αναφορικά με το διάνυσμα \mathbf{Y} και τη μήτρα \mathbf{X} .

Με την Bayesian μέθοδο είναι δυνατός ο ύπολογισμός της έκ των υστέρων συναρτήσεως πυκνότητας (posterior density function) του διανύσματος των συντελεστών δεδομένου του διανύσματος \mathbf{Y} , ήτοι ο ύπολογισμός του $f(\mathbf{b} | \mathbf{Y})$.

Είναι γνωστό (Chow, 1975, σελίδες 235–236) ότι

$$f(\mathbf{b} | \mathbf{Y}) = \frac{f(\mathbf{b}, \mathbf{Y})}{f(\mathbf{Y})} = \frac{f(\mathbf{Y} | \mathbf{b}) f(\mathbf{b})}{\int f(\mathbf{b}, \mathbf{Y}) d\mathbf{b}} = \frac{f(\mathbf{Y} | \mathbf{b}) f(\mathbf{b})}{\int f(\mathbf{Y} | \mathbf{b}) f(\mathbf{b}) d\mathbf{b}}$$

Αλλά η συνάρτηση $f(\mathbf{Y} | \mathbf{b})$ είναι η συνάρτηση πιθανότητας (likelihood function) η οποία – όπως προαναφέρθηκε – δίδεται από τη σχέση

$$f(\mathbf{Y} | \mathbf{b}) = \text{σταθερά} \cdot \exp(-1/2 \|\mathbf{Y} - \mathbf{Xb}\|_{\mathbf{R}^{-1}}^2)$$

δεδομένου ότι η Ιακωβιανή ορίζουσα του γραμμικού μετασχηματισμού (Jacobian of the transformation) του διανύσματος \mathbf{u} (σχέση (1)) σε συνάρτηση του διανύσματος \mathbf{Y} , ισούται με τη μονάδα (Johnston, 1972, σελίδες 25, 305, 353).

Θεωρώντας τον παρανομαστή του παραπάνω κλάσματος, θα έχουμε

$$\int f(\mathbf{Y} | \mathbf{b}) f(\mathbf{b}) d\mathbf{b} = \text{σταθερά} \cdot \int \exp(-1/2 L_1) d\mathbf{b}$$

$$\text{όπου } L_1 = \{ \|\mathbf{Y} - \mathbf{Xb}\|_{\mathbf{R}^{-1}}^2 + \|\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}\|_{\Sigma_0}^2 \}$$

Αναπτύσσοντας την παράσταση L_1 έχουμε

$$\begin{aligned} L_1 &= (\mathbf{Y} - \mathbf{Xb})' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{Xb}) + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \Sigma_0^{-1} (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\ &= [\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} - \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})]' \mathbf{R}^{-1} [\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} - \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})] \\ &\quad + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \Sigma_0^{-1} (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\ &= (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\ &\quad - 2(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
& + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
& + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \Sigma_0^{-1} (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
= & (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}) (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
& - 2(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
& + (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \tag{6.a}
\end{aligned}$$

$$\text{Ορίζοντας } \Gamma^{-1} = (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}) \tag{6.β}$$

η παράσταση (6.a) μπορεί επίσης να γραφεί ως εξής:

$$\begin{aligned}
L_1 = & [(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) - \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})]' \Gamma^{-1} [(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) - \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})] \\
& + (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' (\mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X} \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1}) (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})
\end{aligned}$$

Διαφοροποιώντας ως προς \mathbf{b} θα προκύψει

$$\int \exp(-1/2 L_1) d\mathbf{b} = \text{σταθερά. } \exp(-1/2 L_2)$$

$$\delta\text{που } L_2 = (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' (\mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X} \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1}) (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})$$

Κάνοντας χρήση της ταυτότητας μητρών του Householder (1953) που έχει τη γενική μορφή

$$(\mathbf{A} + \mathbf{B}\mathbf{C}\mathbf{B}')^{-1} = \mathbf{A}^{-1} - \mathbf{A}^{-1} \mathbf{B}(\mathbf{C}^{-1} + \mathbf{B}' \mathbf{A}^{-1} \mathbf{B})^{-1} \mathbf{B}' \mathbf{A}^{-1}$$

και θεωρώντας τη μήτρα $(\mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X} \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1})$ θα προκύψει

$$\begin{aligned}
& \mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X} \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} = \\
= & \mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X} (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \quad \{ \text{άπο τη σχέση (6.β)} \} \\
= & (\mathbf{R} + \mathbf{X} \Sigma_0 \mathbf{X}')^{-1}
\end{aligned}$$

Συνεπώς

$$\int \exp(-1/2 L_1) d\mathbf{b} = \text{σταθερά. } \exp(-1/2 \| \mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} \|^2_{(\mathbf{R} + \mathbf{X} \Sigma_0 \mathbf{X}')^{-1}}) \tag{6.γ}$$

Θά είναι επομένως

$$\begin{aligned}
f(\mathbf{b}|\mathbf{Y}) = & \text{σταθερά} \frac{\exp(-1/2 (\| \mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b} \|^2_{\mathbf{R}^{-1}} + \| \mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}} \|^2_{\Sigma_0^{-1}}))}{\exp(-1/2 \| \mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} \|^2_{(\mathbf{R} + \mathbf{X} \Sigma_0 \mathbf{X}')^{-1}})} \\
= & \text{σταθερά. } \exp(-1/2 P_1)
\end{aligned}$$

δπου

$$P_1 = \{ \| \mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b} \|^2_{\mathbf{R}^{-1}} + \| \mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}} \|^2_{\Sigma_0^{-1}} - \| \mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} \|^2_{(\mathbf{R} + \mathbf{X} \Sigma_0 \mathbf{X}')^{-1}} \}$$

Δεδομένου ότι η συνάρτηση πυκνότητας $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$ είναι — όπως προαναφέρθηκε — ανάλογος της συναρτήσεως πιθανότητας, ή μεγιστοποίηση της πρώτης, ως προς \mathbf{b} , συνεπάγεται και τη μεγιστοποίηση της δεύτερης.

Το διάνυσμα \mathbf{b}^* που μεγιστοποιεί την $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$ είναι εκείνο που ελαχιστοποιεί την παράσταση P_1 . Για τόν υπολογισμό του \mathbf{b}^* εργαζόμαστε ως εξής:

Ύαναπτύσσοντας την παράσταση P_1 προκύπτει

$$\begin{aligned}
 P_1 &= (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b})' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b}) \\
 &\quad + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \Sigma_0^{-1} (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad - (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' (\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &= [\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} - \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})]' \mathbf{R}^{-1} [\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}} - \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})] \\
 &\quad + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \Sigma_0^{-1} (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad - (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' (\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &= (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad - 2 (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad + (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \Sigma_0^{-1} (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad - (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' (\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &= (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}) (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad - 2 (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad + (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' [\mathbf{R}^{-1} - (\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1}] (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \tag{6.δ}
 \end{aligned}$$

Έχοντας υπόψη τη ταυτότητα μητρών του Householder ή μήτρα $(\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1}$ γράφεται

$$\begin{aligned}
 (\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1} &= \mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}(\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \\
 &= \mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}\Gamma\mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \quad \{ \text{ἀπὸ τὴ σχέση (6.β)} \}
 \end{aligned}$$

Συνεπῶς ἡ μήτρα $\mathbf{R}^{-1} - (\mathbf{R} + \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}')^{-1}$ στὴ σχέση (6.δ) γράφεται

$$\mathbf{R}^{-1} - \mathbf{R}^{-1} + \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}\Gamma\mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} = \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}\Gamma\mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1}$$

Έτσι ἡ τελικὴ μορφή τῆς παράστασης P_1 θὰ εἶναι

$$\begin{aligned}
 P_1 &= (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}) (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad - 2 (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \\
 &\quad + (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}\Gamma\mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \tag{6.ε}
 \end{aligned}$$

Αναπτύσσοντας περαιτέρω την παραπάνω παράσταση και παραλείποντας τους όρους που δέν περιέχουν το διάνυσμα \mathbf{b} , βρίσκουμε την παράσταση P_2 , ήτοι

$$P_2 = \mathbf{b}' (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}) \mathbf{b} \\ - 2\mathbf{b}' (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X}) \bar{\mathbf{b}} \\ - 2\mathbf{b}' \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})$$

$$\text{και } \frac{\partial P_2}{\partial \mathbf{b}'} = 2\Gamma^{-1} \mathbf{b} - 2\Gamma^{-1} \bar{\mathbf{b}} - 2\mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \quad (6.ζ)$$

δεδομένου ότι η μήτρα Γ είναι συμμετρική.

Εξισώνοντας τη σχέση (6.ζ) με το μηδενικό διάνυσμα θα προκύψει

$$\mathbf{b}^* = \Gamma \Gamma^{-1} \bar{\mathbf{b}} + \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})$$

όπου $\Gamma = (\Sigma_0^{-1} + \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X})^{-1}$ είναι η μήτρα διακυμάνσεων – συνδιακυμάνσεων του διανύσματος \mathbf{b}^* . Σύμφωνα με την ταυτότητα μητρών του Householder θα έχουμε

$$\Gamma = \Sigma_0 - \Sigma_0 \mathbf{X}' (\mathbf{R} + \mathbf{X} \Sigma_0 \mathbf{X}')^{-1} \mathbf{X} \Sigma_0$$

Τελικά βρίσκεται

$$\mathbf{b}^* = \bar{\mathbf{b}} + \Gamma \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})$$

όπου \mathbf{b}^* το διάνυσμα των εκτιμητών των θεωρητικών συντελεστών που προκύπτει από την Bayesian μέθοδο.

Η παραπάνω ανάπτυξη αναφέρεται στη γενικότερη μορφή της Bayesian μεθόδου. Για τη συγκεκριμένη περίπτωση είναι δυνατό να καταλήξουμε στο ίδιο αποτέλεσμα με λιγότερη ύπολογιστική διαδικασία. Η επί πλέον υπόθεση που χρειάζεται είναι ότι τα διανύσματα \mathbf{b} και \mathbf{u} είναι ανεξάρτητα.

$$\text{Από τη σχέση } f(\mathbf{b}|\mathbf{Y}) = \frac{f(\mathbf{b}, \mathbf{Y})}{f(\mathbf{Y})}$$

και θεωρώντας τον αριθμητή του κλάσματος, έχουμε

$$f(\mathbf{b}, \mathbf{Y}) = f(\mathbf{b}, \mathbf{u}) | J |$$

όπου $|J|$ παριστάνει την Ιακωβιανή όριζουσα του μετασχηματισμού, που στη συγκεκριμένη περίπτωση ισούται με τη μονάδα.

Δεδομένου ότι $\mathbf{u} = \mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b}$ και ότι τα διανύσματα \mathbf{b} και \mathbf{u} είναι ανεξάρτητα, θα είναι

$$f(\mathbf{b}, \mathbf{Y}) = f(\mathbf{b}, \mathbf{u}) = f(\mathbf{b})f(\mathbf{u}) = f(\mathbf{b})f(\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b})$$

Δεδομένων όλων τῶν προηγουμένων ὑποθέσεων θὰ εἶναι

$$E(\mathbf{Y}) = E(\mathbf{X}\mathbf{b}) \quad (\text{ἀφοῦ } E(\mathbf{u}) = \mathbf{0}) \\ = \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}$$

$$\begin{aligned} \text{καὶ } E[(\mathbf{Y} - E(\mathbf{Y})) (\mathbf{Y} - E(\mathbf{Y}))'] \\ &= E[(\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})'] \\ &= E[(\mathbf{X}\mathbf{b} + \mathbf{u} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) (\mathbf{X}\mathbf{b} + \mathbf{u} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}})'] \\ &= E[(\mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) + \mathbf{u}) (\mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) + \mathbf{u})'] \\ &= E[\mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' + \mathbf{X}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) \mathbf{u}' + \mathbf{u}(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})' \mathbf{X}' + \mathbf{u}\mathbf{u}'] \\ &= \mathbf{X}E[(\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}) (\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}})'] \mathbf{X}' + E(\mathbf{u}\mathbf{u}') \\ &= \mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}' + \mathbf{R} \end{aligned}$$

Σημειώνεται ὅτι ἡ μήτρα διακυμάνσεων – συνδιακυμάνσεων $(\mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}' + \mathbf{R})$ καθορίζεται στὴ σχέση (6.γ)

Κατὰ συνέπεια ἡ $f(\mathbf{Y})$ ἀκολουθεῖ τὴν κανονικὴ κατανομὴ καὶ ὀρίζεται ἀπὸ τὴν σχέση

$$f(\mathbf{Y}) = \frac{1}{(2\pi)^{m/2}} |\mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}' + \mathbf{R}|^{-1/2} \cdot \exp(-1/2 \|\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}\|_{(\mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}' + \mathbf{R})}^2)$$

Δεδομένου ὅτι

$$f(\mathbf{b}) = \frac{1}{(2\pi)^{n/2}} |\Sigma_0|^{-1/2} \cdot \exp(-1/2 \|\mathbf{b} - \bar{\mathbf{b}}\|_{\Sigma_0}^2)$$

καὶ

$$f(\mathbf{u}) = f(\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b}) = \frac{1}{(2\pi)^{m/2}} |\mathbf{R}|^{-1/2} \cdot \exp(-1/2 \|\mathbf{Y} - \mathbf{X}\mathbf{b}\|_{\mathbf{R}}^2)$$

θὰ εἶναι $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y}) = \mathbf{C}P_1$

ὅπου

$$\mathbf{C} = \frac{1}{(2\pi)^{n/2}} \cdot \frac{|\mathbf{X}\Sigma_0\mathbf{X}' + \mathbf{R}|^{1/2}}{|\Sigma_0|^{1/2} |\mathbf{R}|^{1/2}}$$

Μεγιστοποιώντας στὴ συνέχεια τὴν $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$ – ἢ ἐλαχιστοποιώντας τὴν παράσταση P_1 , μὲ τὸν τρόπο ποῦ ἀναλύθηκε προηγουμένως – βρίσκουμε

$$\mathbf{b}^* = \bar{\mathbf{b}} + (\Sigma_0^{-1} \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}' \mathbf{R}^{-1} (\mathbf{Y} - \mathbf{X}\bar{\mathbf{b}}) \quad (6.η)$$

Σύμφωνα με την παραπάνω σχέση, η συνάρτηση $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$ γράφεται

$$f(\mathbf{b}|\mathbf{Y}) = C \cdot \exp(-1/2 (\mathbf{b} - \mathbf{b}^*) \Gamma^{-1} (\mathbf{b} - \mathbf{b}^*))$$

όποτε είναι προφανές ότι η $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$ είναι συμμετρική περί το διάνυσμα \mathbf{b}^* και έχει ένα μέγιστο στο \mathbf{b}^* (symmetric and unimodal about \mathbf{b}^*) και συνεπώς οι τρεις έκτιμητες δηλ. ο κατά συνθήκη μέσος ($E(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$), ο διάμεσος και ο τύπος της $f(\mathbf{b}|\mathbf{Y})$, δίδονται υπό του διανύσματος \mathbf{b}^* .

Αν τώρα το διάνυσμα \mathbf{b} στην παραπάνω σχέση (6.η) αντικατασταθεί από το διάνυσμα \mathbf{b} που προκύπτει από τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων δεδομένου του διανύσματος \mathbf{Y} και έχοντας υπόψη ότι $R^{-1} = 1/\sigma^2 I$, σύμφωνα με την αρχική υπόθεση, θα προκύψει

$$\Sigma_0 = \sigma^2 (X'X)^{-1} \quad \text{και}$$

$$\begin{aligned} \mathbf{b}^* &= (X'X)^{-1} X'Y + [1/\sigma^2(X'X) + 1/\sigma^2(X'X)]^{-1} 1/\sigma^2 X'(Y - X(X'X)^{-1} X'Y) \\ &= (X'X)^{-1} X'Y + [2/\sigma^2(X'X)]^{-1} 1/\sigma^2 X'(Y - X(X'X)^{-1} X'Y) \\ &= (X'X)^{-1} X'Y + 1/2(X'X)^{-1} X'Y - 1/2(X'X)^{-1} X'X(X'X)^{-1} X'Y \\ &= (X'X)^{-1} X'Y = \mathbf{b} \end{aligned}$$

Έτσι διαπιστώνεται ότι κάτω από τελείως όρισμένες υποθέσεις, η Bayesian μέθοδος είναι δυνατό να καταλήξει στο αποτέλεσμα που προκύπτει από τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων.

Θα δείξουμε στη συνέχεια ότι το διάνυσμα \mathbf{b} είναι άριστος, γραμμικός, αμερόληπτος (BLU) έκτιμητής του θεωρητικού διανύσματος \mathbf{b} .

II Απόδειξη ότι το διάνυσμα \mathbf{b} είναι BLU έκτιμητής του διανύσματος \mathbf{b} .

Έστω \mathbf{b} είναι ένας οποιοσδήποτε γραμμικός έκτιμητής του \mathbf{b} που ορίζεται από τη σχέση $\mathbf{b} = A\mathbf{Y}$ (7)

Η πραγματική μήτρα A ορίζεται στο $E^n \times E^m$ και υποτίθεται ότι τα στοιχεία της είναι ανεξάρτητα από τα στοιχεία του διανύσματος \mathbf{Y} .

Δεδομένου ότι

$$\mathbf{Y} = X\mathbf{b} + \mathbf{u} \quad (\text{αναφέρεται στον πληθυσμό})$$

με αντικατάσταση στη σχέση (7) βρίσκεται

$$\mathbf{b} = A(X\mathbf{b} + \mathbf{u})$$

$$\text{και } E(\mathbf{b}) = AE(\mathbf{Y}) \quad (8)$$

$$\Rightarrow E(\mathbf{b}) = AX\mathbf{b} \quad (\text{δεδομένου ότι } E(\mathbf{u}) = \mathbf{0}) \quad (9)$$

Γιὰ νὰ εἶναι τὸ διάνυσμα $\tilde{\mathbf{b}}$ ἀμερόληπτος ἐκτιμητὴς τοῦ \mathbf{b} θὰ πρέπει νὰ ἰσχύει ἡ σχέση

$$AX = I$$

ὁπότε θὰ εἶναι $E(\tilde{\mathbf{b}}) = \mathbf{b}$

Ἡ μήτρα διακυμάνσεων — συνδιακυμάνσεων τοῦ διανύσματος $\tilde{\mathbf{b}}$ παριστάνεται ὡς $\Sigma_{\tilde{\mathbf{b}}}$ καὶ ὀρίζεται ἀπὸ τὴν σχέση

$$\begin{aligned}\Sigma_{\tilde{\mathbf{b}}} &= E [(\tilde{\mathbf{b}} - E(\tilde{\mathbf{b}})) (\tilde{\mathbf{b}} - E(\tilde{\mathbf{b}}))'] \\ &= E [(\mathbf{AY} - \mathbf{AE}(\mathbf{Y})) (\mathbf{AY} - \mathbf{AE}(\mathbf{Y}))'] \\ &= E [\mathbf{A}(\mathbf{Y} - E(\mathbf{Y})) (\mathbf{A}(\mathbf{Y} - E(\mathbf{Y})))'] \\ &= E [\mathbf{A}\mathbf{u}(\mathbf{A}\mathbf{u})'] \quad (\text{δεδομένου ὅτι } \mathbf{Y} - E(\mathbf{Y}) = \mathbf{u})\end{aligned}$$

καὶ

$$\Sigma_{\tilde{\mathbf{b}}} = E[\mathbf{A}\mathbf{u}\mathbf{u}' \mathbf{A}'] = \mathbf{A}E[\mathbf{u}\mathbf{u}'] \mathbf{A}' = \mathbf{A}\sigma^2\mathbf{I}\mathbf{A}' = \sigma^2\mathbf{A}\mathbf{A}' \quad (10)$$

(δεδομένου ὅτι $E(\mathbf{u}\mathbf{u}') = \sigma^2\mathbf{I}$)

Γιὰ νὰ εἶναι τὸ διάνυσμα $\tilde{\mathbf{b}}$ καὶ ἄριστος ἐκτιμητὴς τοῦ θεωρητικοῦ διανύσματος \mathbf{b} θὰ πρέπει (πέρα ἀπὸ τὸν περιορισμὸ $AX = I$) νὰ ἔχει τὴν ἐλάχιστη μήτρα διακυμάνσεων — συνδιακυμάνσεων.

Τὸ πρόβλημα συνεπῶς, ποῦ ἔχουμε νὰ ἐπιλύσουμε εἶναι:

$$\min \sigma^2\mathbf{A}\mathbf{A}'$$

s.t.

$$AX = I$$

$$[\text{ἢ } \min (\sigma^2\mathbf{A}\mathbf{A}' \mid AX = I)]$$

Ἄν λάβουμε ὑπόψη ὅτι οὐσιαστικὰ θέλουμε νὰ ἐλαχιστοποιήσουμε τὴν διακύμανση τῶν στοιχείων τοῦ διανύσματος $\tilde{\mathbf{b}}$, ὑπὸ τοὺς τεθέντες περιορισμοὺς, τότε ἐξυπακούεται ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἐλαχιστοποιήσουμε τὰ διαγώνια στοιχεῖα τῆς μήτρας $\sigma^2\mathbf{A}\mathbf{A}'$ τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ οἱ διακυμάνσεις τῶν στοιχείων τοῦ διανύσματος $\tilde{\mathbf{b}}$ (τὰ μὴ διαγώνια στοιχεῖα τῆς $\sigma^2\mathbf{A}\mathbf{A}'$ εἶναι οἱ συνδιακυμάνσεις τῶν στοιχείων τοῦ $\tilde{\mathbf{b}}$).

Ἐκτὸς ὁμως ἀπὸ αὐτὸ, γενικὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε τὰ ἑξῆς: Δεδομένου ὅτι ἡ μήτρα \mathbf{A} ἀποτελεῖται ἀπὸ n διανύσματα — σειρές, τὰ ὁποῖα συμβολίζονται μὲ \mathbf{a}' ($i = 1, 2, \dots, n$), τότε ἡ ὑπὸ συνθήκη ἐλαχιστοποίηση τοῦ γινομένου $\mathbf{A}\mathbf{A}'$ ἐπιτυγχάνεται ἂν τὸ τετράγωνο τοῦ Εὐκλείδειου μέτρου κάθε διανύσματος \mathbf{a} (ἥτοι $\|\mathbf{a}\|^2$) εἶναι ἐλάχιστο, λαμβανομένων φυσικὰ ὑπόψη τῶν τεθέντων περιορισμῶν. Σημειώνεται ὅτι τὰ $\|\mathbf{a}_i\|^2$, $i = 1, 2, \dots, n$, εἶναι τὰ διαγώνια στοιχεῖα τοῦ γινομένου $\mathbf{A}\mathbf{A}'$.

Συνεπώς ή (διανυσματική) παράσταση που θά πρέπει να ελαχιστοποιηθεί είναι

$$\min \text{diag} (\sigma^2 AA')$$

υπό τούς περιορισμούς

$$AX = I$$

Ο συμβολισμός $\text{diag} (Z)$ υποδηλώνει ότι θεωρούνται μόνο τα διαγώνια στοιχεία της (τετραγωνικής) μήτρας Z .

Για την επίλυση του παραπάνω προβλήματος ακολουθείται ή εξής διαδικασία:

Σχηματίζουμε τη διανυσματική συνάρτηση (vector - valued function), L (Lagrangian), που στην προκειμένη περίπτωση θά είναι

$$L = \begin{bmatrix} l_1 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ l_n \end{bmatrix} = \text{diag} (\sigma^2 AA') + \text{diag} [(I-AX)\Lambda] \quad (11)$$

δπου ή μήτρα Λ ορίζεται στο $E^n \times E^n$ και τα στοιχεία της, λ_{ij} , είναι οι πολλαπλασιαστές του Lagrange (θά αποδειχθεί στη συνέχεια ότι ή μήτρα Λ είναι συμμετρική).

Με άλλους λόγους, θά μπορούσαμε να πούμε ότι ή μήτρα Λ αποτελείται από n διανύσματα - στήλες που παριστάνονται με $\lambda_i \in E^n$ ($i = 1, 2, \dots, n$).

Η παράσταση (11) γράφεται επίσης

$$L = \begin{bmatrix} l_1 \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ l_n \end{bmatrix} = \text{diag} [\sigma^2 AA' + (I- AX)\Lambda]$$

Οί κανονικές εξισώσεις προκύπτουν ως εξής:

- i)

$$\frac{\partial l_1}{\partial a_{1j}} = 0$$

⋮

$$\frac{\partial l_n}{\partial a_{nj}} = 0$$

$$\Rightarrow \nabla_{a_i} l_i = 0$$

$$i = 1, 2, \dots, n$$

$$j = 1, 2, \dots, m$$

(Τὸ $\nabla_z K$ συμβολίζει τὴν κλίση (gradient) τῆς συναρτήσεως K ὡς πρὸς τὸ διάνυσμα Z).

(Ἀπὸ τὶς παραπάνω σχέσεις τὸ πρῶτο set τῶν κανονικῶν ἐξισώσεων ἔχει τὴ μορφή: $2\sigma^2 A' = X\Lambda$)

– καὶ ii)

$$\frac{\partial l_1}{\partial \lambda_{i_1}} = 0$$

⋮

$$\frac{\partial l_n}{\partial \lambda_{i_n}} = 0$$

$$\Rightarrow \nabla_{\lambda_i} l_i = 0$$

$$i = 1, 2, \dots, n$$

(Ἀπὸ τὶς σχέσεις αὐτὲς τὸ δεύτερο set τῶν κανονικῶν ἐξισώσεων ἔχει τὴ μορφή: $AX = I$).

Ἔτσι τὸ σύνολο τῶν κανονικῶν ἐξισώσεων εἶναι

$$2\sigma^2 A' = X\Lambda \tag{12}$$

$$AX = I \Rightarrow X'A' = I \tag{13}$$

(Ὑπενθυμίζεται ὅτι ἡ πραγματικὴ μήτρα X ὀρίζεται στὸ $E^m \times E^n$).

Ἀπὸ τὴ σχέση (12) ἔχουμε

$$A' = 1/2\sigma^2 X\Lambda \tag{14}$$

Τὴν τιμὴ τῆς A' ἀντικαθιστοῦμε στὴ σχέση (13) καὶ ἔχουμε

$$1/2\sigma^2 X'X\Lambda = I \Rightarrow X'X\Lambda = 2\sigma^2 I \Rightarrow \Lambda = 2\sigma^2 (X'X)^{-1} \tag{15}$$

Ἀποδεικνύεται ἔτσι ὅτι ἡ μήτρα Λ εἶναι συμμετρικὴ.

Ἀντικαθιστώντας τὴ σχέση (15) στὴν (14) γιὰ Λ ἔχουμε

$$\tilde{\mathbf{b}} = A\mathbf{Y} \Rightarrow \tilde{\mathbf{b}} = (X'X)^{-1} X'\mathbf{Y} = \mathbf{b}$$

Ἀποδεικνύεται ἔτσι, ἀφοῦ $\tilde{\mathbf{b}} = \mathbf{b}$, ὅτι τὸ διάνυσμα \mathbf{b} ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν μέθοδο τῶν ἐλαχίστων τετραγώνων εἶναι ἄριστος, γραμμικὸς καὶ ἀμερόληπτος ἐκτιμητὴς τοῦ θεωρητικοῦ διανύσματος \mathbf{b} .

Ἡ μήτρα διακυμάνσεων – συνδιακυμάνσεων τοῦ διανύσματος \mathbf{b} , $\Sigma_{\mathbf{b}}$, ὑπολογίζεται ἀπὸ τὶς σχέσεις (10) καὶ (16), λαμβανομένου ὑπόψη ὅτι $\Sigma_{\epsilon} = \Sigma_{\epsilon}$

$$\Sigma_{\mathbf{b}} = \sigma^2 \mathbf{A} \mathbf{A}' = \sigma^2 (\mathbf{X}' \mathbf{X})^{-1} \mathbf{X}' \mathbf{X} (\mathbf{X}' \mathbf{X})^{-1} = \sigma^2 (\mathbf{X}' \mathbf{X})^{-1}$$

Με τὰ παραπάνω ἀπλοποιεῖται κατὰ πολὺ ἡ ἀπόδειξη ὅτι τὸ διάνυσμα \mathbf{b} εἶναι BLU ἐκτιμητῆς τοῦ \mathbf{b} . Σημειώνεται καὶ πάλι ὅτι ἀντίθετα μὲ τὶς κλασσικὲς μεθόδους, ἡ ἀπόδειξη ποὺ παραθέσαμε ἀναφέρεται σὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ διανύσματος \mathbf{b} .

Στὸ παράρτημα δίδεται σχετικὸ παράδειγμα καὶ γιὰ τὴν πρακτικὴ θεμελίωση τῆς θεωρητικῆς ἀναλύσεως.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Θεωροῦμε τὸ ἀπλό ὑπόδειγμα $Y_i = \beta_1 + \beta_2 X_i + \varepsilon_i$ ($i = 1, 2, 3$) ποὺ ὑπὸ μορφὴ μητρῶν γράφεται

$$\mathbf{Y} = \mathbf{X} \mathbf{b} + \mathbf{u}$$

$$\delta\text{που } \mathbf{X} = \begin{bmatrix} 1 & X_1 \\ 1 & X_2 \\ 1 & X_3 \end{bmatrix}$$

Ὅρίζουμε ἐπίσης τὶς μῆτρες

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \alpha_{13} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \alpha_{23} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha'_1 \\ \alpha'_2 \end{bmatrix} \quad \Lambda = \begin{bmatrix} \lambda_{11} & \lambda_{12} \\ \lambda_{21} & \lambda_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda_1 & \lambda_2 \end{bmatrix}$$

Θὰ εἶναι συνεπῶς

$$\begin{aligned} \sigma^2 \mathbf{A} \mathbf{A}' &= \sigma^2 \begin{bmatrix} \alpha_{11}^2 + \alpha_{12}^2 + \alpha_{13}^2 & \alpha_{11} \alpha_{21} + \alpha_{12} \alpha_{22} + \alpha_{13} \alpha_{23} \\ \alpha_{11} \alpha_{21} + \alpha_{12} \alpha_{22} + \alpha_{13} \alpha_{23} & \alpha_{21}^2 + \alpha_{22}^2 + \alpha_{23}^2 \end{bmatrix} = \\ &= \sigma^2 \begin{bmatrix} \alpha'_1 \alpha_1 & \alpha'_1 \alpha_2 \\ \alpha'_2 \alpha_1 & \alpha'_2 \alpha_2 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

$$\text{diag}(\sigma^2 \mathbf{A} \mathbf{A}') = \sigma^2 \begin{bmatrix} \alpha_{11}^2 + \alpha_{12}^2 + \alpha_{13}^2 \\ \alpha_{21}^2 + \alpha_{22}^2 + \alpha_{23}^2 \end{bmatrix} = \sigma^2 \begin{bmatrix} \alpha'_1 \alpha_1 \\ \alpha'_2 \alpha_2 \end{bmatrix}$$

$$AX = \begin{bmatrix} a_{11} + a_{12} + a_{13} & a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3 \\ a_{21} + a_{22} + a_{23} & a_{21} X_1 + a_{22} X_2 + a_{23} X_3 \end{bmatrix}$$

$$(I-AX) = \begin{bmatrix} 1-a_{11}-a_{12}-a_{13} & -a_{11} X_1 - a_{12} X_2 - a_{13} X_3 \\ -a_{21}-a_{22}-a_{23} & 1-a_{21} X_1 - a_{22} X_2 - a_{23} X_3 \end{bmatrix}$$

$$(I-AX)\Lambda = \begin{bmatrix} \lambda_{11}(1-a_{11}-a_{12}-a_{13}) - \lambda_{21}(a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3) \\ -\lambda_{11}(a_{21} + a_{22} + a_{23}) + \lambda_{21}(1-a_{21} X_1 - a_{22} X_2 - a_{23} X_3) \\ \lambda_{12}(1-a_{11}-a_{12}-a_{13}) - \lambda_{22}(a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3) \\ -\lambda_{12}(a_{21} + a_{22} + a_{23}) + \lambda_{22}(1-a_{21} X_1 - a_{22} X_2 - a_{23} X_3) \end{bmatrix}$$

$$\text{diag}[(I-AX)\Lambda] = \begin{bmatrix} \lambda_{11}(1-a_{11}-a_{12}-a_{13}) - \lambda_{21}(a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3) \\ -\lambda_{12}(a_{21} + a_{22} + a_{23}) + \lambda_{22}(1-a_{21} X_1 - a_{22} X_2 - a_{23} X_3) \end{bmatrix}$$

$$L = \begin{bmatrix} l_1 \\ l_2 \end{bmatrix} = \text{diag}(\sigma^2 AA') + \text{diag}[(I-AX)\Lambda]$$

$$L = \begin{bmatrix} l_1 \\ l_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sigma^2 a_{11} + \sigma^2 a_{12} + \sigma^2 a_{13} \\ \sigma^2 a_{21} + \sigma^2 a_{22} + \sigma^2 a_{23} \end{bmatrix} +$$

$$\begin{bmatrix} \lambda_{11}(1-a_{11}-a_{12}-a_{13}) - \lambda_{21}(a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3) \\ -\lambda_{12}(a_{21} + a_{22} + a_{23}) + \lambda_{22}(1-a_{21} X_1 - a_{22} X_2 - a_{23} X_3) \end{bmatrix}$$

Τὸ πρῶτο set τῶν κανονικῶν ἐξισώσεων θὰ εἶναι

$$\frac{\partial l_1}{\partial a_{11}} = 2\sigma^2 a_{11} - \lambda_{11} - \lambda_{21} X_1 = 0 \Rightarrow 2\sigma^2 a_{11} = \lambda_{11} + \lambda_{21} X_1$$

$$\nabla_{a_i} l_1 = 0 \Rightarrow \frac{\partial l_1}{\partial a_{12}} = 2\sigma^2 a_{12} - \lambda_{11} - \lambda_{21} X_2 = 0 \Rightarrow 2\sigma^2 a_{12} = \lambda_{11} + \lambda_{21} X_2$$

$$\frac{\partial l_1}{\partial a_{13}} = 2\sigma^2 a_{13} - \lambda_{11} - \lambda_{21} X_3 = 0 \Rightarrow 2\sigma^2 a_{13} = \lambda_{11} + \lambda_{21} X_3$$

C

$$\frac{\partial l_2}{\partial a_{21}} = 2\sigma^2 a_{21} - \lambda_{21} - \lambda_{22} X_1 = 0 \Rightarrow 2\sigma^2 a_{21} = \lambda_{12} + \lambda_{22} X_1$$

$$\nabla_{\mathbf{a}}, l_2 = 0 \Rightarrow \frac{\partial l_2}{\partial a_{22}} = 2\sigma^2 a_{22} - \lambda_{21} - \lambda_{22} X_2 = 0 \Rightarrow 2\sigma^2 a_{22} = \lambda_{12} + \lambda_{22} X_2$$

$$\frac{\partial l_2}{\partial a_{23}} = 2\sigma^2 a_{23} - \lambda_{21} - \lambda_{22} X_3 = 0 \Rightarrow 2\sigma^2 a_{23} = \lambda_{12} + \lambda_{22} X_3$$

Δεδομένου ότι

$$\mathbf{X}\Lambda = \begin{bmatrix} 1 & X_1 \\ 1 & X_2 \\ 1 & X_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \lambda_{11} & \lambda_{12} \\ \lambda_{21} & \lambda_{22} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda_{11} + \lambda_{21} X_1 & \lambda_{12} + \lambda_{22} X_1 \\ \lambda_{11} + \lambda_{21} X_2 & \lambda_{12} + \lambda_{22} X_2 \\ \lambda_{11} + \lambda_{21} X_3 & \lambda_{12} + \lambda_{22} X_3 \end{bmatrix}$$

Οι παραπάνω κανονικές εξισώσεις, υπό μορφή μητρών, γράφονται

$$2\sigma^2 \mathbf{A}' = \mathbf{X}\Lambda \Rightarrow \begin{bmatrix} 2\sigma^2 a_{11} & 2\sigma^2 a_{21} \\ 2\sigma^2 a_{12} & 2\sigma^2 a_{22} \\ 2\sigma^2 a_{13} & 2\sigma^2 a_{23} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda_{11} + \lambda_{21} X_1 & \lambda_{12} + \lambda_{22} X_1 \\ \lambda_{11} + \lambda_{21} X_2 & \lambda_{12} + \lambda_{22} X_2 \\ \lambda_{11} + \lambda_{21} X_3 & \lambda_{12} + \lambda_{22} X_3 \end{bmatrix}$$

Το δεύτερο set τῶν κανονικῶν ἐξισώσεων θὰ εἶναι

$$\frac{\partial l_1}{\partial \lambda_{11}} = 1 - a_{11} - a_{12} - a_{13} = 0 \Rightarrow a_{11} + a_{12} + a_{13} = 1$$

$$\nabla_{\lambda}, l_1 = 0 \Rightarrow$$

$$\frac{\partial l_1}{\partial \lambda_{21}} = a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3 = 0$$

D

$$\frac{\partial l_2}{\partial \lambda_{12}} = a_{21} + a_{22} + a_{23} = 0$$

$$\nabla_{\lambda}, l_2 = 0 \Rightarrow$$

$$\frac{\partial l_2}{\partial \lambda_{22}} = 1 - a_{21} X_1 - a_{22} X_2 - a_{23} X_3 = 0 \Rightarrow a_{21} X_1 + a_{22} X_2 + a_{23} X_3 = 1$$

Οι παραπάνω σχέσεις, υπό μορφή μητρών, γράφονται

$$\mathbf{A}\mathbf{X} = \mathbf{I}$$

$$\begin{aligned} \text{ήτοι} \quad & \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & X_1 \\ 1 & X_2 \\ 1 & X_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \Rightarrow \\ \Rightarrow & \begin{bmatrix} a_{11} + a_{12} + a_{13} & a_{11} X_1 + a_{12} X_2 + a_{13} X_3 \\ a_{21} + a_{22} + a_{23} & a_{21} X_1 + a_{22} X_2 + a_{23} X_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

Από τις εξισώσεις του συστήματος C βρίσκουμε

$$\left. \begin{aligned} a_{11} &= 1/2\sigma^2 (\lambda_{11} + \lambda_{21}X_1) & a_{21} &= 1/2\sigma^2 (\lambda_{21} + \lambda_{22}X_1) \\ a_{12} &= 1/2\sigma^2 (\lambda_{11} + \lambda_{21}X_2) & a_{22} &= 1/2\sigma^2 (\lambda_{21} + \lambda_{22}X_2) \\ a_{13} &= 1/2\sigma^2 (\lambda_{11} + \lambda_{21}X_3) & a_{23} &= 1/2\sigma^2 (\lambda_{21} + \lambda_{22}X_3) \end{aligned} \right\} \text{H}$$

Αντικαθιστώντας τις τιμές αυτές για τα a_{ij} στις εξισώσεις του συστήματος D θα έχουμε

$$\begin{aligned} 1/2\sigma^2 (\lambda_{11} + \lambda_{21}X_1 + \lambda_{11} + \lambda_{21}X_2 + \lambda_{11} + \lambda_{21}X_3) &= 1 \\ 1/2\sigma^2 (\lambda_{11}X_1 + \lambda_{21}X_1^2 + \lambda_{11}X_2 + \lambda_{21}X_2^2 + \lambda_{11}X_3 + \lambda_{21}X_3^2) &= 0 \\ 1/2\sigma^2 (\lambda_{12} + \lambda_{22}X_1 + \lambda_{12} + \lambda_{22}X_2 + \lambda_{21} + \lambda_{22}X_3) &= 0 \\ 1/2\sigma^2 (\lambda_{12}X_1 + \lambda_{22}X_1^2 + \lambda_{12}X_2 + \lambda_{22}X_2^2 + \lambda_{12}X_3 + \lambda_{22}X_3^2) &= 1 \end{aligned}$$

Κάνοντας πράξεις βρίσκουμε

$$\left. \begin{aligned} 1/2\sigma^2 [3\lambda_{11} + \lambda_{21} (X_1 + X_2 + X_3)] &= 1 \\ 1/2\sigma^2 [\lambda_{11} (X_1 + X_2 + X_3) + \lambda_{21} (X_1^2 + X_2^2 + X_3^2)] &= 0 \\ 1/2\sigma^2 [3\lambda_{12} + \lambda_{22} (X_1 + X_2 + X_3)] &= 0 \\ 1/2\sigma^2 [\lambda_{12} (X_1 + X_2 + X_3) + \lambda_{22} (X_1^2 + X_2^2 + X_3^2)] &= 1 \end{aligned} \right\} \text{F}$$

Από τις δύο πρώτες εξισώσεις του παραπάνω συστήματος F έχουμε

$$\begin{aligned} \frac{3\lambda_{11}}{2\sigma^2} + \frac{1}{2\sigma^2} \lambda_{21} \Sigma X_i &= 1 \\ \Rightarrow & \\ \frac{\lambda_{11}}{2\sigma^2} \Sigma X_i + \frac{1}{2\sigma^2} \lambda_{21} \Sigma X_i^2 &= 0 \\ \Rightarrow & \\ \frac{-3\lambda_{11}}{2\sigma^2} - \frac{1}{2\sigma^2} \lambda_{21} \Sigma X_i &= -1 \\ \Rightarrow & \\ \frac{3\lambda_{11}}{2\sigma^2} + \frac{3\lambda_{21}}{2\sigma^2} \frac{\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} &= 0 \end{aligned}$$

Προσθέτοντας κατά μέλη βρίσκουμε

$$\frac{3\lambda_{21}}{2\sigma^2} \frac{\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} - \frac{\lambda_{21} \Sigma X_i}{2\sigma^2} = -1 \Rightarrow \frac{\lambda_{21}}{2\sigma^2} \left(\frac{3\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} - \Sigma X_i \right) = -1$$

$$\text{και } \lambda_{21} = \frac{-2\sigma^2}{\frac{3\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2}{\Sigma X_i}} \Rightarrow \lambda_{21} = \frac{-2\sigma^2 \Sigma X_i}{m\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2}$$

όπου m , όπως προαναφέρθηκε, είναι ο αριθμός των παρατηρήσεων (στην προκειμένη περίπτωση $m = 3$).

Με αντικατάσταση βρίσκουμε

$$\frac{3\lambda_{21}}{2\sigma^2} - \frac{1}{2\sigma^2} \cdot \frac{3 \cdot 2\sigma^2 \Sigma X_i}{3\Sigma X_i - (\Sigma X_i)^2} \cdot \frac{\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} = 0$$

$$\text{και } \lambda_{11} = \frac{2\sigma^2 \Sigma X_i^2}{m\Sigma X_i - (\Sigma X_i)^2}$$

Από τις δύο τελευταίες εξισώσεις του συστήματος F , με όμοιο τρόπο, βρίσκουμε

$$\frac{3\lambda_{12}}{2\sigma^2} + \frac{\lambda_{22}}{2\sigma^2} \Sigma X_i = 0$$

\Rightarrow

$$\frac{\lambda_{12}}{2\sigma^2} \Sigma X_i + \frac{\lambda_{22}}{2\sigma^2} \Sigma X_i^2 = 1$$

$$- \frac{3\lambda_{12}}{2\sigma^2} - \frac{\lambda_{22}}{2\sigma^2} \Sigma X_i = 0$$

\Rightarrow

$$\frac{3\lambda_{12}}{2\sigma^2} + \frac{3\lambda_{22}}{2\sigma^2} \frac{\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} = \frac{3}{\Sigma X_i}$$

Προσθέτοντας κατά μέλη έχουμε

$$\frac{3\lambda_{22}}{2\sigma^2} \frac{\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} - \frac{\lambda_{22}}{2\sigma^2} \Sigma X_i = \frac{3}{\Sigma X_i} \Rightarrow \frac{\lambda_{22}}{2\sigma^2} \left(\frac{3\Sigma X_i^2}{\Sigma X_i} - \Sigma X_i \right) = \frac{3}{\Sigma X_i}$$

$$\Rightarrow \frac{\lambda_{22}}{2\sigma^2} \left[\frac{3\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2}{\Sigma X_i} \right] = \frac{3}{\Sigma X_i} \text{ και } \lambda_{22} = \frac{2\sigma^2 m}{m\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2}$$

Με αντικατάσταση βρίσκουμε

$$-\frac{3\lambda_{12}}{2\sigma^2} - \frac{1}{2\sigma^2} \frac{2\sigma^2 \cdot 3}{3\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2} \Sigma X_i = 0$$

$$\text{και } \lambda_{12} = \frac{-2\sigma^2 \Sigma X_i}{m\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2} = \lambda_{21}$$

Είναι προφανές ότι τα λ_{ij} , είναι τα στοιχεία της μήτρας $2\sigma^2 (X'X)^{-1}$ ή όποια στο παρατιθέμενο παράδειγμα είναι

$$2\sigma^2 (X'X)^{-1} = \frac{2\sigma^2}{m\Sigma X_i^2 - (\Sigma X_i)^2} \begin{bmatrix} \Sigma X_i^2 & -\Sigma X_i \\ -\Sigma X_i & m \end{bmatrix} \quad (m = 3)$$

Αντικαθιστώντας τις τιμές των λ_{ij} στις εξισώσεις του συστήματος Η βρίσκουμε τις τιμές των a_{ij} που ελαχιστοποιούν τη διανυσματική συνάρτηση L. Έπαληθεύεται εύκολα — με άπλες αριθμητικές πράξεις — ότι οι τιμές των a_i που ελαχιστοποιούν την L είναι τα στοιχεία της μήτρας $(X'X)^{-1} X'$.

Έτσι με το άπλο αυτό παράδειγμα θεμελιώθηκε και πρακτικά ή θεωρητική ανάλυση που έγινε στο κυρίως κείμενο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Chow, G.C. (1975). Analysis and Control of Dynamic Economic Systems, John Wiley, New York.
 Dhrymes, P.J. (1970). Econometrics: Statistical Foundations and Applications. Happer and Row Publishers, New York.
 Householder, A.S. (1953). Principle of Numerical Analysis, McGraw-Hill, New York.
 Johnston, J. (1972). Econometric Methods (2nd Edition). McGraw-Hill, New York.
 Kmenta, J. (1971). Elements of Econometrics. The McMillan Company, New York.
 Theil, H. (1971). Principles of Econometrics. John Wiley, New York.
 Wonnacott, T.H. and Wonnacott, R.J. (1970). Econometrics. John Wiley, New York.